

ZWIĄZEK MOSTOWCÓW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

POLISH SOCIETY OF BRIDGE ENGINEERS
Collective Member of
International Association for Bridge and Structural Engineering

BIULETYN INFORMACYJNY

lipiec-październik 2001 r. nr 3 (33)

10-lecie ZMRP - słowo przewodniczącego Związku

Związek Mostowców Rzeczypospolitej Polskiej ma już dziesięć lat – obchodzi więc swój jubileusz. Okolicznościowe opracowanie pierwszego przewodniczącego Związku i jego honorowego członka, prof. Andrzeja Ryżyńskiego, przypominające historię powstania oraz dotychczasową działalność naszego stowarzyszenia, jest zamieszczone oddzielnie. Dlatego nie będę tu rozwijał tego tematu. Pragnę natomiast wszystkich Kolegów poinformować, że opracowanie to, w skróconej nieco formie, było wygłoszone przez autora podczas specjalnej sesji jubileuszowej w trakcie XI seminarium „Współczesne metody wzmocnienia i przebudowy mostów” (Kiekrz koło Poznania, 26 i 27 czerwca 2001 roku, sprawozdanie – zamieszczone oddzielnie), które zorganizowali, tak jak wszystkie dotychczasowe: Instytut Inżynierii Lądowej Politechniki Poznańskiej oraz Oddział Wielkopolski ZMRP. Znaczące jest, że to właśnie podczas I seminarium, w czerwcu 1991 roku, uczestnicy zostali poinformowani o inicjatywie utworzenia Związku.

Podczas wymienionej sesji, trzej nasi koledzy: Zbigniew Hadrian, Andrzej Jaworski i Wiesław Tomykała, którym zgodnie z uchwałą podjętą na Krajowym Zebraniu Delegatów w Krakowie 29 marca 2001 roku przyznano godność członków honorowych ZMRP, otrzymali stosowne dyplomy. Ponadto, zgodnie z uchwałą Kapituły Medalu ZMRP, dwóm naszym kolegom: Witoldowi Wołowickiemu i Jackowi Skarżewskiemu zostały wręczone medale w uznaniu ich wybitnych zasług dla polskiego mostownictwa i naszego Związku.

Zostały także przygotowane i wręczone obecnym na sali specjalnie, indywidualnie listy gratulacyjne, skierowane do wszystkich założycieli ZMRP, w tym także do dwóch poprzednich przewodniczących – prof. Andrzeja Ryżyńskiego i prof. Kazimierza Flagi, którzy do grona tego należą.

tyłe informacji. Nie można jednak na nich poprzestać. Z okazji jubileuszu Związku czuję potrzebę podzielenia się kilkoma refleksjami.

Po dziesięciu latach istnienia Związek Mostowców Rzeczypospolitej Polskiej można uznać za udane dziecko „Ojców Założycieli” – dobrze ono reprezentuje całe środowisko mostowców i wydatnie wpłynęło i nadal wpływa na jego integrację. Tryb i formy działania Związku, wypracowane przy aktywnym udziale nie tylko Zarządu, ale i wielu członków, okazały się właściwe i spotkały się, przynajmniej w większości, z powszechną akceptacją. Nie zatem nie tracąc z dotychczasowego dorobku, należy działalność Związku rozwijać tak, aby sprostał nowym wyzwaniom stojącym przed naszym środowiskiem.

Zachowując wszelkie proporcje i umiar w porównaniach, nie sposób jednak nie wskazać na pewną symboliczną analogię między krótkimi dziejami Związku i długą historią naszej państwowości. ZMRP narodził się w Wielkopolsce, kolebce Państwa Polskiego, następną jego siedzibą był Kraków, druga stolica Polski, a obecnie osiadł w Warszawie i – niezależnie od tego skąd pochodzili będą przyszli przewodniczący Związku – jego stacją siedzibą będzie właśnie Warszawa, uczciana nasza i obecna stolica. Niech zatem ZMRP dobrze służy Polsce.

ZMRP powinien też dbać o dziedzictwo techniki mostowej, także i tej tworzonej przy udziale Polaków, ale znajdującej się obecnie poza naszym krajem. Na tym polu nasz Związek podjął inicjatywę remontu pierwszej zachowanej mostowej konstrukcji żelbetowej – słynnej kładki dla pieszych prof. Maksymiliana Thulliego (patrz – oddzielne opracowanie), położonej na terenie Politechniki Łwowskiej. Na apel ZMRP remontu tego zobowiązała się dokonać nieodpłatnie firma SIKA Polska.

Pewną kontynuacją obchodów 10-lecia naszego Związku jest tradycyjny już wieczór mostowy podczas konferencji w Krynicy. Między innymi są tam wręczane - już tradycyjnie - statuetki za „Dzieło mostowe roku”, przyznawane dorocznie w wyniku rozstrzygnięcia konkursu organizowanego przez ZMRP.

Z okazji 10-lecia naszego Związku składam Koleżankom i Kolegom serdeczne życzenia satysfakcji płynącej z trudnej, ale pięknej pracy na rzecz polskiego mostownictwa i wiele pogodnego uśmiechu i dobra w życiu.

Wojciech Radomski

Krajowe Zebranie Delegatów ZMRP w Krakowie

Niżej publikujemy szczegółowe sprawozdanie z Krajowego Zebrania Delegatów Związku Mostowców Rzeczypospolitej, które odbyło się w Krakowie 29 marca 2001 roku.

I. Zebranie otworzył przewodniczący Związku prof. Kazimierz Flaga serdecznie witając przybyłych na zebranie delegatów, koleżanki i kolegów ze wszystkich 11 oddziałów w Polsce. Szczególnie serdecznie powitał przybyłych na zebranie zaproszonych gości: wojewodę małopolskiego Ryszarda Masłowskię, podsekretarza stanu w Ministerstwie Transportu i Gospodarki Morskiej Witolda Chodakiewicza, przedstawiciela wojewody łódzkiego Adama Tronczaka, przedstawiciela marszałka małopolskiego Tadeusza Trzmiela, przewodniczącego PZITB Stanisława Kusia, prezesa SITKom Wiesława Starowicza, redaktora naczelnego „Inżynierii i Budownictwa” Stefana Pyraka, redaktora „Polskich Dróg” Annę Krawczyk.

II. Przewodniczący Związku prof. Kazimierz Flaga zwrócił się do zebranych delegatów z pytaniem, czy mają uwagi do przygotowanych przez Zarząd Związku i dostarczonych na piśmie: regulaminu i porządku obrad Krajowego Zebrania Delegatów ZMRP. Następnie delegaci w głosowaniu jawnym przyjęli bez uwag regulamin obrad.

III. W odniesieniu do porządku obrad przewodniczący zaproponował wprowadzenie punktu dotyczącego nadania honorowego członkostwa ZMRP. Poprawiony porządek obrad został przyjęty.

IV. Zgodnie z przyjętym porządkiem obrad przewodniczący zaproponował Prezydium Zebrania w następującym składzie: prof. Jan Kmity - przewodniczący Zebrania, Zbislav Hadriani - wiceprzewodniczący Zebrania, Tadeusz Wilczyński - sekretarz Zebrania. Delegaci w głosowaniu jawnym przyjęli proponowany skład Prezydium.

V. Przewodnictwo Zebrania przejął prof. Jan Kmity i zgodnie z uchwalonym porządkiem obrad zaprosił kol. Zygmunta Patera do Prezydium w celu wręczenia odznaczenia Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. W imieniu Prezydenta Rzeczypospolitej order wręczył wojewoda małopolski. List gratulacyjny w imieniu wojewody łódzkiego przekazał jego przedstawiciel.

VI. Przewodniczący Związku prof. Kazimierz Flaga wręczył medale Związku Mostowców Rzeczypospolitej Polskiej „Za wybitne osiągnięcia w polskim mostownictwie” następującym kolegom: prof. Andrzejowi Jarominiakowi - za rok 2000, Stefanowi Filipiukowi - za rok 2001, Leopoldowi Gemzie - za rok 2001. Następnie prof. Andrzej Ryżyński medal ten wręczył prof. Kazimierzowi Fladze - za rok 2001.

VII. Wiceprzewodniczący Związku kol. Andrzej Jaworski wręczył przyznane przez komisję kwalifikacyjną Certyfikaty Kwalifikacyjne ZMRP koleżankom i kolegom obecnym wśród delegatów.

VIII. Przewodniczący Zebrania prof. Jan Kmity zwrócił się do zebranych o przyjęcie protokołu z poprzedniego Krajowego Zebrania Delegatów, które odbyło się 26 marca 1999 roku w Krakowie. Protokół ten został przyjęty większością głosów, bez głosów przeciwnych.

IX. Przewodniczący Zebrania zarządził wybory komisji przewidzianych regularnie. Do komisji mandatowo-skrutacyjnej zgłoszono 5 osób, do komisji statutowej 3 osoby, do komisji wyborczej 3 osoby - 11 przewodniczących Oddziałów, do komisji wnioskowej 5 osób. Składy komisji przyjęto większością głosów, bez głosów przeciwnych.

X. Sprawozdanie Zarządu Związku obejmowało:

- 1) sprawozdanie przewodniczącego Związku,
- 2) sprawozdanie sekretarza Związku,
- 3) sprawozdanie skarbnika Związku

Ustępujący Zarząd w obszernych kolejnych wystąpieniach przedstawił sprawozdanie, z podkreśleniem problemów stojących przed przyszłym Zarządem, dotyczących m. in.:

- działania na rzecz Izby Inżynierów Budownictwa,
- aktywizacji działani w European Council of Civil Engineers (ECCE),
- współdziałania w akredytacji uczelni w strukturach europejskich,
- powołania Oddziału Warmińsko-Olsztyńskiego ZMRP,
- podniesienia rangi skarbników Zarządu,
- powołania komisji budżetowej.

XI. Następnie sprawozdanie złożyła Komisja Rewizyjna Związku. Zakończyła je wnioskiem o udzielenie absolutorium ustępującemu Zarządowi.

XII. Przewodniczący Sądu Koleżeńskiego, prof. Kazimierz Wysiatycki poinformował, że w trakcie minionej kadencji wpłynęła do sądu jedna sprawa. Została ona oddalona, ponieważ dotyczyła sporu o charakterze technicznym, a nie działalności związkowej.

XIII. Pierwszą część dyskusji na temat złożonych sprawozdań rozpoczął kol. Jan Dziedzic z Oddziału Małopolskiego. Jako przedstawiciel inwestora zgłosił postulat, aby Komisja Konkursu „Dzieło mostowe roku” przyznając wyróżnienie wybranemu obiektowi uwzględniała udział wszystkich uczestników procesu budowlanego zgodnie z art. 17 ustawy „Prawo budowlane” i art. 18-27 (prawa i obowiązki uczestników procesu budowlanego). W drugim wniosku zaproponował, żeby opracować i wydać weszły „Mosty w Polsce”. Kolega Zygmunt Pater z Oddziału Łódzkiego zgłosił pominięcie w sprawozdaniu Związku ważnego wydarzenia, jakim była wizyta u Ojca Świętego i wręczenie Jego Świątobliwości miniatury mostu na trasie Sucharskiego w Gdańsku.

Kol. prof. Andrzej Ryżyński z Oddziału Wielkopolskiego przedstawił następującą ocenę minionych dwóch kadencji:

Krajowe Zebranie Delegatów kończące kadencję Zarządu Związku jest okazją do porównań i podsumowań. Mijające dwie kadencje Zarządu - nazwijmy je „krakowskie” - na rzecz głównego statutowego zadania ZMRP, to jest dla konsolidacji polskiego środowiska inżynierów mostowców, dokonały bardzo dużo. Obok spotkań i łączących się konferencji naukowych i technicznych zrealizowały cenne działania podkreślające prestiż Związku. Spróbujmy je wymienić:

- ważną sprawą jest drukowanie „Biuletynów Informacyjnych ZMRP” w łączącym się miesięczniku „Inżynieria i Budownictwo”; informują one o poczynaniach Związku nie tylko jego członków, ale również szeroko pojęte środowisko inżynierów budownictwa,

- stworzenie tzw. „Biblioteczki ZMRP”, którą stanowią zeszyty (dotąd pięć) informujące o osiągnięciach mostownictwa w poszczególnych krajach; luksusowa forma tych wydawnictw wysoko lokuje je w grupie wydawnictw inżynierskich,

- dyplom i statuetka „Dzieło mostowe roku” stało się prestiżowym wyróżnieniem krajowych przedsiębiorstw wykonawczych i projektowych,

- wydawanie Certyfikatów Kwalifikacyjnych członkom ZMRP spełniającym odpowiednie wymagania,

- wyróżnianie szczególnie aktywnych w mostownictwie osób medalami ZMRP „Za wybitne osiągnięcia w polskim mostownictwie”.

Wymienione działania mocno usytuowały ZMRP w środowisku i w kraju, a wspomniane wyróżnienia udzielane przez Związek mobilizują do działania ludzi pracujących w przedsiębiorstwach mostowych.

Przed czterema laty, pod koniec - nazwijmy je - kadencji „poznzańskich”, Związek Mostowców liczył około 500 członków. Obecnie ich liczba zwiększyła się do 700 i objęła praktycznie wszystkich inżynierów pracujących w mostownictwie. Przy tym - co zresztą już miało miejsce od początku powstania ZMRP - liczba osób działających aktywnie jest bardzo duża. Członkowie Związku są ludźmi o wysokim statusie społecznym i zawodowym, stąd też bierność w działaniach społecznych i zawodowych jest im obca. Działalność integrująca to wspinające środowisko jest wielkim sukcesem Związku Mostowców.

Ustępującemu Zarządowi Związku pragnę pogratulować osiągnięć i podziękować za bardzo owocną działalność, a nowo wybranemu Zarządowi kolejnej kadencji życzyć powodzenia w jego działaniu.

Kol. Jan Siuda z Oddziału Pomorsko-Kujawskiego odnosząc się do sprawozdania zespołu do spraw norm zapytał czy stosować w dalszym ciągu normy obowiązujące do grudnia 2000?

Kol. Piotr Rychlewski poinformował o opracowaniu strony Oddziału Warszawskiego ZMRP w internecie o adresie: <http://www.ibdm.edu.pl/zmrp/> i o możliwości przekazywania tą drogą aktualnych informacji.

Kol. Lesław Brunarski w odpowiedzi kol. Janowi Siudzie przypomniał, że zgodnie z ustawą o normalizacji Polska Norma nie ma obecnie cechy dokumentu administracyjnego, lecz jest dokumentem dobrowolnym. Możliwość wprowadzenia obowiązku stosowania PN leży w kompetencji organów administracji państwowej. W przypadku mostownictwa obowiązek taki może odpowiednim rozporządzeniem wprowadzić minister właściwy dla danych obiektów budowlanych.

Kol. Marek Młostewicz zwrócił uwagę, że zostało wydane Rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z 30 maja 2000 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogowe obiekty inżynierskie i ich usytuowanie. Do tych przepisów udało się niemal w ostatniej chwili

wprowadzić zasady obciążenia pojazdem specjalnym wg umowy standaryzacyjnej NATO.

Kol. Lesław Brunarski dodał, że w coraz powszechniej stosowanych specyfikacjach inwestor podaje normy, które chce uwzględnić w projektowaniu realizowanego obiektu.

Kol. Kazimierz Piwowarczyk wyjaśnił sprawy związane ze stanem konta Zarządu, które zostało ostatnio mocno obciążone po ukazaniu się kolejnego zeszytu Biblioteczki ZMRP oraz podał stan konta na koniec okresu sprawozdawczego (31 grudnia) oraz stan bieżący.

XIV. Po wysłuchaniu pierwszej części dyskusji przewodniczący Zebrania przedstawił zebranym wniosek o podjęcie uchwały w sprawie udzielenia absolutorium ustępującemu Zarządowi. W głosowaniu jawnym zebrani podjęli uchwałę o udzieleniu absolutorium ustępującemu Zarządowi bez głosów przeciwnych, przy jednym głosie wstrzymującym się.

Następnie przewodniczący Komisji Mandatowo-Skrutacyjnej przedstawił wyniki pracy komisji, która stwierdziła, że:

- zebranie zostało zwołane przez Zarząd Związku piśmem z 28 lutego 2001 roku, wobec czego spełniony został warunek statutowy zawarty w § 19 p.1, mówiący o 30-dniowym wyprzedzeniu z zawiadomieniem członków Związku,

- w zebraniu bierze udział 99 osób (przy 115 wybranych delegatach), a więc uchwały Zebrania zgodnie z § 21 p. 1 statutu są ważne.

XV. Przewodniczący Komisji Statutowej przedstawił propozycje zmian w statucie. Wobec braku uwag i dodatkowych propozycji z sali, przewodniczący poddał pod głosowanie proponowane zmiany w całości. W głosowaniu jawnym udział wzięło 97 osób, w tym 96 osób głosowało za wprowadzeniem proponowanych zmian, 1 osoba wstrzymała się od głosu.

Komisja Mandatowo-Skrutacyjna stwierdziła, że uchwała jest ważna, ponieważ ponad 2/3 uprawnionych do głosowania, czyli ponad 65 osób głosowało za wprowadzeniem zmian.

XVI. Wprowadzenie w nowym statucie zmiany czasu trwania kadencji Zarządu ZMRP z dwóch do trzech lat wymaga wydłużenia do trzech lat V kadencji władz Oddziałów, gdzie wybory już się odbyły wg dotychczasowego statutu. Przewodniczący Zebrania poddał pod głosowanie wniosek o uchwale nie 3 letniej kadencji władz Oddziałów V kadencji. Komisja Mandatowo-Skrutacyjna ogłosiła, że w głosowaniu jawnym udział wzięło 97 osób, za podjęciem uchwały o przedłużeniu V kadencji władz oddziałów do trzech lat głosowało 95 osób, 2 osoby wstrzymały się od głosu.

XVII. Zgodnie z poprawką przyjętą do porządku obrad ustępujący przewodniczący Związku wystąpił o nadanie tytułu honorowego członka ZMRP następującym kolegom: **Andrzejowi Jaworskiemu, Wiesławowi Pomykałce i Zbysławowi Hadrianowi**. W głosowaniu jawnym godność tę nadano wszystkim zaproponowanym kolegom.

XVIII. Zgodnie z kolejnym punktem obrad przewodniczący Zebrania zarządził wybory przewodniczącego Związku na V kadencję. Ustępujący przewodniczący prof. Kazimierz Flaga zgłosił kandydaturę prof. **Wojciecha Radomskiego**, przedstawiając znaczący wkład pracy kandydata w działalność Związku i duże doświadczenie w dotychczasowej pracy w Zarządzie. Innych kandydatur nie zgłoszono. W głosowaniu tajnym udział wzięło 97 osób. 88 osób było za powierzeniem kol. Wojciechowi Radomskiemu funkcji przewodniczącego Związku, 4 osoby były przeciwne, 2 osoby wstrzymały się od głosu, 3 głosy były nieważne.

Po wyborze nowego przewodniczącego Związku minister Witold Chwałakiewicz poprosił o głos i poinformował zebranych, że czekał aż do tej chwili, żeby włączyć po zakończeniu

kadencji na stanowisku przewodniczącego Związku prof. Kazimierzowi Fladze odznaczenie resortowe w uznaniu zasług dla polskiego drogownictwa i mostownictwa. Zebrani powitali ten akt oklaskami na stojąco.

XIX. W kolejnym punkcie przystąpiono do wyboru pozostałych władz Związku: Zarządu, Komisji Rewizyjnej i Sądu Koleżeńskiego. Zgodnie z propozycją ustępującego Zarządu przyjęto, że nowy Zarząd będzie liczył 30 osób, w tym z urzędu 11 przewodniczących Oddziałów. Należy zatem wybrać 19 członków zarządu. Do zaproponowanej przez Komisję Wyborczą listy zgłoszono z sali kolejnych kandydatów tak, że ostateczna lista liczyła 35 osób.

W wyniku tajnych wyborów do Zarządu zostali wybrani następujący koledzy: Kazimierz Flaga, Andrzej Jaworski, Andrzej Ryżyński, Jacek Skarżewski, Zygmunt Pater, Kazimierz Furtak, Krzysztof Grzegorzewicz, Kazimierz Piwowarczyk, Marek Mistewicz, Józef Głomb, Ewa Michałak, Arkadiusz Madaj, Marek Łagoda, Bolesław Kloński, Julian Kotosowski, Piotr Kopczyk, Krzysztof Żółtowski, Jerzy Rams, Henryk Zobel.

Do Sądu Koleżeńskiego Związku zgłoszono pięciu kandydatów na przewidywaną liczbę 5 członków. W głosowaniu tajnym wybrani zostali następujący koledzy: Arkadiusz Madaj, Kazimierz Wysiatycki, Witold Wołowicki, Stefan Filipiuk, Mieczysław Rybak.

Do Komisji Rewizyjnej Związku zgłoszono pięciu kandydatów na przewidywaną liczbę 3 członków. W głosowaniu tajnym zostali wybrani następujący koledzy: Lech Brunarski, Janusz Karlikowski, Franciszek Szatkowski.

Po ogłoszeniu wyniku wyborów przewodniczący Związku kol. Wojciech Radomski zgłosił wniosek, zgodnie ze swoimi uprawnieniami i tradycją, o zwiększenie składu Zarządu do 31 osób. Zaproponował dołączenie do składu Zarządu kol. Piotra Rychlewskiego, pracownika IBDIM, któremu ma zaniar powierzyć funkcję sekretarza Zarządu.

Poprzedni przewodniczący Związku, prof. Kazimierz Flaga zgłosił poprawkę do pierwotnego wniosku o liczebnym składzie Zarządu. Zaproponował skład Zarządu w liczbie 31 członków. W głosowaniu jawnym w sprawie rozszerzenia składu Zarządu do 31 członków udział wzięło 90 osób. Wniosek został przyjęty (za głosowały 83 osoby; 1 osoba była przeciwna, 6 osób wstrzymało się od głosu).

XX. Podczas obrad nowo wybranych władz Związku w celu ukonstytuowania się przeprowadzono drugą część dyskusji. Głos zabrał zaproszony gość, przewodniczący PZITB prof. Stanisław Kuś, który poinformował zebranych o pracach przygotowawczych do powołania Izby Inżynierów Budownictwa i podkreślił znaczący udział przedstawicieli ZMRP w pracach organizacyjnych.

Delegat Oddziału Warszawskiego ZMRP kol. St. Michał Czerniak zaproponował, aby nowy Zarząd propagował m. in. działania na rzecz bezpieczeństwa i wygody pieszych, w tym osób niepełnosprawnych, przez:

1) w projektowaniu:

– wyznaczanie na obiektach inżynierskich bezpiecznych i wygodnych dróg dla pieszych, oddzielonych wyraźnie od ruchu kołowego,

– przy projektowaniu obiektów mostowych nad dużymi przeszkodami (np. na autostradach i drogach szybkiego ruchu) stworzenie możliwości przeprowadzenia jednocześnie lokalnego ruchu pieszego i pojazdów jednośladowych

2) podczas budowy, przebudowy i remontu:

– zapewnienie bezpieczeństwa pieszym za pomocą sztywnego ogrodzenia terenu robót, odpowiednich obcięć, usłon i daszków, kładek nad torami kolejowymi,

– ustawienie zapór kanalizujących ruch pieszy i odgradzających od ruchu samochodowego (parkowania),

– malowanie pasów przejść dla pieszych w przypadku prowadzenia remontu na połowie szerokości obiektu i przy sterowaniu ruchem światłami,

– ubezpieczanie, przez specjalnych pracowników, pracy lub manewrowania sprzętu i samochodów budowy, jeśli odbywa się to na styku z ruchem pieszym,

– dopuszczenie ruchu pieszego po przeprawie roboczej budowy.

Profesor Jan Kmita zgłosił wniosek, aby spróbować przekazać nasze zeszyty mostowe (mosty w różnych krajach) do biblioteki Kongresu Stanów Zjednoczonych. Stwierdził, że wydaje się to możliwe i byłoby ważne dla naszego Związku.

W dalszym ciągu dyskusji zgłaszano wnioski i postulaty, które zostały ujęte w sprawozdaniu Komisji Wnioskowej.

XXI. W kolejnym punkcie wystąpił przewodniczący Związku V kadencji, który w krótkim wystąpieniu zadeklarował kierowanie dalszą pracą Związku zgodnie z ustaleniami Zebrania Delegatów, podał informację o ukonstytuowaniu się Zarządu ZMRP. Na powyższym zebraniu Zarządu pierwsze nominacje otrzymali koledzy: Kazimierz Furtak (wiceprzewodniczący Związku), Zbigniew Hadrian (wiceprzewodniczący Związku), Andrzej Jaworski (wiceprzewodniczący Związku), Piotr Rychlewski (sekretarz Związku), Jacek Wilczyński (skarbnik Związku).

Przewodniczący Związku kol. Wojciech Radomski zgłosił wniosek o wprowadzenie zmiany do statutu dotyczącej liczby wiceprzewodniczących. Zaproponował zwiększenie liczby wiceprzewodniczących z dwóch do trzech, motywując to znacznym rozszerzeniem działalności poza strukturami Związku: przy organizacji Izby Inżynierów Budownictwa i poza granicami kraju w ECCE. Przewodniczący zebrania za jednogłosem zgodą zebranych zatwierdził głosowanie nad wnioskiem o zwiększenie liczby wiceprzewodniczących do trzech, w sposób jawny. W głosowaniu udział wzięło 79 osób. Wniosek został przyjęty.

XXII. W kolejnych wystąpieniach nowo wybranych władz Związku zebrani zostali poinformowani, że przewodniczącym Komisji Rewizyjnej Związku został wybrany kol. Lesław Brunarski, natomiast przewodniczącym Sądu Koleżeńskiego Związku kol. Kazimierz Wysiatycki.

XXIII. Po zaznajomieniu się z ukonstytuowaniem nowych władz Związku przewodniczący zebrania prof. Jan Kmita poddał pod głosowanie wniosek przewodniczącego Związku, żeby na tym zakończyć Krajowe Zebranie Delegatów, a Komisja Wnioskowa przekaże wnioski do Zarządu na zebranie w dniu 19 kwietnia br. W głosowaniu jawnym wniosek przyjęto.

XXIV. Zgodnie z podjętą uchwałą przewodniczący Zebrania prof. Jan Kmita podziękował przybyłym na Zebranie Delegatom za aktywny i owocny udział w obradach, a Gościom za przyjęcie zaproszenia do udziału w obradach. Złożył podziękowania za wyjątkowo twórczą i wielokierunkową pracę Zarządowi IV kadencji i życzył sukcesów w pracy nowemu Zarządowi. Kończąc swoją funkcję poprosił przewodniczącego V kadencji prof. Wojciecha Radomskiego o zainicjowanie obrad. Przewodniczący Związku w krótkiej wypowiedzi podziękował Gościom za przybycie, delegatom za aktywny udział w obradach i zainicjowanie Zebrania.

Sekretarz Zebrania
Dr inż. Jacek Wilczyński

Przewodniczący Zebrania
Prof. dr hab. inż. Jan Kmita

Wnioski Krajowego Zebrania Delegatów ZMRP

Tekst został opracowany przez Komisję Wnioskową KZD ZMRP i zatwierdzony przez Zarząd ZMRP 25 czerwca 2001 r.

1. Należy kontynuować ścisłą współpracę ze stowarzyszeniami naukowo-technicznymi, które weszły w skład Polskiej Grupy ECCE, w celu należytego zintegrowania polskiego środowiska mostowego ze strukturami Unii Europejskiej i ułatwienia wpisów na europejską listę inżynierów cywilnych.

2. Ścisłe współpracować (w ramach zawartego porozumienia) ze stowarzyszeniami jw. przy kreowaniu Izby Inżynierów Budownictwa.

3. Rozpowszechniać ideę Certyfikatów Kwalifikacyjnych ZMRP jako dokumentu ułatwiającego wpis na europejską listę inżynierów cywilnych oraz dokumentu uwiarygodniającego firmy mostowe w procedurach przetargowych.

4. Kontynuować działania w kierunku utworzenia Oddziału Terenowego ZMRP w Polsce Północno-Wschodniej (Warmińsko-Mazurski lub Podlaski).

5. Podnieść rangę skarbników Związku, zarówno na szczeblu centralnym, jak i terenowym, w związku ze znaczeniem spoczywających na nich obowiązków.

6. Celowe jest powołanie w ramach Zarządu ZMRP Komisji Budżetowej, która będzie wspierała skarbnika Związku w pozyskiwaniu środków finansowych na działalność Związku. Wobec rosnących zadań Związku w kraju i za granicą, obecne finanse Zarządu ZMRP są niewystarczające.

7. Każde wybitne dzieło mostowe w Polsce powinno być uwiecznione albumem lub książką, szczegółowo dokumentującą projekt i budowę, z informacjami o obiekcie. Proponuje się, aby firma „Mosty-Lódź” SA przygotowała taki album na temat mostu w ciągu trasy Sucharskiego w Gdańsku.

8. Wskazane jest podjęcie przez Zarząd Związku starań o utworzenie stanowiska powiatowego inspektora mostowego w celu wzmocnienia pozycji i rangi problematyki mostowej w starostwach powiatowych.

9. Wskazane jest, aby ZMRP rozpoznał możliwość wpisania przez ministra sprawiedliwości zawodu inżyniera budownictwa drogowego i mostowego na listę zawodów uprawnionych do zakładania spółek partnerskich, zgodnie z Kodeksem Spółek Handlowych. Spowoduje to większą konkurencyjność wobec przedsiębiorstw zagranicznych. Spółki partnerskie mogą zakładać np. architekci, adwokaci.

10. ZMRP powinien propagować działania na rzecz bezpieczeństwa i wygody pieszych, w szczególności osób niepełnosprawnych, w projektowaniu i podczas budowy i remontów obiektów.

11. Należy promować ochronę mostów jako obiektów dziedzictwa kulturowego – w szczególności w bieżącym utrzymaniu i remontach mostów. Potrzebne jest docenienie pierwiastka humanistycznego właściwego dla człowieka XXI wieku.

12. Należy podjąć starania, aby w sądach konkursowych byli opiniotwórczy przedstawiciele naszego zawodu – aby w Polsce były budowane piękne i funkcjonalne mosty.

13. Postuluje się, aby przy wyróżnianiu i nagradzaniu obiektów uwzględnić wszystkich uczestników procesu budowlanego.

*Przewodniczący Komisji
Wnioskowej
Dr inż. Bolesław Kluskiński*

*Przewodniczący ZMRP
Prof. dr hab. inż.
Wojciech Radomski*

Dziesięć lat Związku Mostowców Rzeczypospolitej Polskiej

Sekcja Główna Techniki Mostowej

Na przełomie lat 1950/1960 prof. Zbigniew Wasilutyński podjął starania o powołanie do życia Związku Mostowców Polskich. Związek podjął swoją działalność bez formalnej rejestracji i po kilku latach starań ostatecznie zgody na rejestrację nie uzyskał. W roku 1965 pomocną dłoń Związkowi podało Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Komunikacji, przy którym została utworzona Sekcja Główna Techniki Mostowej. Była to ogólnokrajowa organizacja wewnętrzna SITK, z dużą własną autonomią, skupiająca inżynierów twórczo i aktywnie pracujących na rzecz polskiego mostownictwa.

Sekcja Główna Techniki Mostowej była organizacją działającą modelowo i ma wielkie zasługi dla polskiego mostownictwa. Sekcja ta pod przewodnictwem prof. Jana Kmity, a następnie prof. Mieczysława Rybaka, organizowała wiele konferencji, spotkań oraz dyskusji i zintegrowała, rozproszonych po

kraju z racji zadań zawodowych, inżynierów mostowców. Była ona przez ponad 20 lat mocno osadzona w strukturach SITK.

Kroki w kierunku zorganizowania niezależnego związku mostowego ponownie podjęli w roku 1991. Było to wynikiem, chyba niezbyt zręcznie dokonanych zmian w statucie SITK. Rzecz należy już do historii.

24 czerwca 1991 r. w Skrzynkach koło Poznania odbyło się spotkanie byłego Prezydium byłej Sekcji Głównej Techniki Mostowej SITK. W spotkaniu udział wzięli: prof. Henryk Czaudek, doc. Marceł Dziurła, inż. Janusz Fajfer, prof. Kazimierz Flaga, mgr inż. Leszek Kowalski, mgr inż. Andrzej Patałas, nac. Wiesław Pomykała, prof. Mieczysław Rybak, prof. Andrzej Ryżyński, dr inż. Jerzy Śliwka, mgr inż. Franciszek Szatkowski, prof. Witold Wołowicki, prof. Kazimierz Wysiatycki oraz jako zaproszeni goście: dr inż. Andrzej Gołaszewski – przewodniczący SITK, dr Henryk Komorowski – sekretarz

generalny SITK. Zebraniu przewodniczył prof. Mieczysław Rybak dotychczasowy przewodniczący Sekcji Głównej Techniki Mostowej SITK.

Z wcześniejszych rozważań oraz przeprowadzonej dyskusji wynikało, że nowo uchwalony statut SITK nie przewiduje istnienia przy Stowarzyszeniu ani Sekcji Głównych, ani Komitetów o określonych specjalnościach branżowych, w tym również Sekcji Głównej Techniki Mostowej. Sekcja Główna Techniki Mostowej była dotąd forum skupiającym twórczo pracujących mostowców i wykazywała dużą aktywność integrującą środowisko. Rozwiązanie Sekcji Głównej Techniki Mostowej pozbawiło środowisko polskich mostowców ich dotychczasowej ogólnokrajowej organizacji, co groziło dezintegracją tego środowiska.

Po przeprowadzonej dyskusji podjęto inicjatywę powołania Związku Mostowców Rzeczypospolitej Polskiej jako niezależnego i samodzielnego związku osób iwniezo pracujących w mostownictwie. Przyjęto projekt deklaracji programowej i regulaminu Związku, opracowane przez prof. Mieczysława Rybaka.

Funkcję przewodniczącego i organizatora Związku zebrani powierzyli prof. Andrzejowi Ryżyńskiemu, upoważniając go do zaproponowania składu Zarządu Związku oraz jego Prezydium. Zaproponowany Zarząd został upoważniony do przygotowania projektu statutu i nadania Związkowi właściwych form organizacyjnych oraz prawnych.

Informację o inicjatywie powołania Związku zebrani postanowili przekazać szerszemu gronu przedstawicieli środowiska mostowego 25 czerwca 1991 r. podczas seminarium dotyczącego współczesnych metod wzmacniania i przebudowy mostów, organizowanego w Poznaniu przez Instytut Inżynierii Lądowej Politechniki Poznańskiej i Poznańską Sekcję Techniki Mostowej.

Deklaracja programowa ZMRP

Mostowcy pracujący twórczo, chcący doskonalić swój warsztat i podnosić efektywność działań na rzecz lepszej techniki i sprawniejszej gospodarki oraz zdrowego moralnie społeczeństwa, pragną być członkami własnego niezależnego i samodzielnego związku, otwartego na współpracę z wszystkimi podzielnymi podobne zasady.

Oddajemy hołd twórcy Związku Mostowców Profesorowi Zbigniewowi Wasiutyńskiemu i zobowiązujemy się kontynuować zainicjowane przez Niego działanie, przejściowo rozwijane w Sekcji Głównej Techniki Mostowej, której On był honorowym przewodniczącym.

Wolni od statutowych ograniczeń, przy minimum formalności, chcemy zaspakajać potrzeby w doskonaleniu osobowości i wzbogacaniu umiejętności, korzystając ze współdziałania naszych instytucji macierzystych i tych jednostek oraz stowarzyszeń, które dostzegą w tym również swój interes.

Podnosimy koleżeńskość i prawość w postępowaniu i pracy do rangi kanonu nadrzędnego w naszym działaniu. W świecie zanikających zasad etycznych chcemy ratować swoją moralność i wskazać, że jest to nie tylko możliwe, ale pożyteczne i przynoszące satysfakcję.

Uznajemy pracę i działanie w Związkach regionalnych za podstawę i szkołę działania społecznego Techników integrując rozproszone środowisko mostowców, ale uważamy Związek Mostowców jako krajowe ponadregionalnie porozumienie ułatwiające wzajemne informowanie i uczenie oraz upowszechnia-

nie w skali kraju spostrzeżeń i zdobyczy wiedzy i idei, nowości i postępu. Zakładamy, że kierowanie Związkiem będzie należało, co kadencja, do innego regionalnego środowiska mostowców. Zasady naszej samorządności Związku będą określone w regulaminie.

Pierwsze kroki ZMRP

25 czerwca 1991 r. odbyło się w Poznaniu Seminarium (pierwsze) „Współczesne metody wzmacniania i przebudowy mostów”, zorganizowane z inicjatywy prof. Witolda Wołowickiego i dr inż. Arkadiusza Madaja. Podczas seminarium przedstawiono informacje o powołaniu do życia Związku Mostowców Rzeczypospolitej Polskiej. Deklarację przystąpienia do Związku złożyły 42 osoby.

17 października 1991 r. odbyło się w Poznaniu zebranie grupy osób związanych zawodowo z budownictwem mostowym. Zebrani poparli inicjatywę utworzenia stowarzyszenia pod nazwą: Związek Mostowców Rzeczypospolitej Polskiej. Podstawę prawną tej inicjatywy stanowi ustawa z 7 kwietnia 1989 r. „Prawo o stowarzyszeniach”.

Formalnie założycielami ZMRP zostały następujące osoby: Tadeusz Białobrzeski, Lesław Brunarski, Juliusz Cieśla, Marcelli Dziurła, Kazimierz Flaga, Zbislaw Hadrian, Andrzej Jaworski, Stefan Jendrzajek, Leopold Kamiński, Józef Kofosowski, Jerzy Łabuda, Wiesław Pomykała, Mieczysław Rybak, Andrzej Ryżyński, Jacek Skarżewski, Eugeniusz Skrodzki, Franciszek Szatkowski, Elżbieta Wiśniewska, Witold Wołowicki.

Zgodnie z ustawą „Prawo o stowarzyszeniach” założyciele uchwalili statut Związku Mostowców RP. Tekst statutu przygotował kol. Jacek Skarżewski.

Założyciele stowarzyszenia dokonali wyboru Komitetu Założycielskiego w składzie:

przewodniczący: – Andrzej Ryżyński,
członkowie: – Jacek Skarżewski i Eugeniusz Skrodzki.

Zgodnie z par. 2? statutu ZMRP założyciele stowarzyszenia wybrali Zarząd Związku i Komisję Rewizyjną.

Zarząd Związku został ukształtowany w zasadniczym stopniu na bazie Zarządu byłej Sekcji Głównej Techniki Mostowej. Do Zarządu wybrane zostały następujące osoby: Tadeusz Białobrzeski, Juliusz Cieśla, Marcelli Dziurła, Kazimierz Flaga, Józef Głomb, Andrzej Jaworski, Andrzej Jarominiak, Leopold Kamiński, Jan Kmita, Jerzy Łabuda, Wiesław Pomykała, Mieczysław Rybak, Andrzej Ryżyński, Jacek Skarżewski, Eugeniusz Skrodzki, Franciszek Szatkowski, Elżbieta Wiśniewska, Witold Wołowicki, Kazimierz Wysiatycki.

Osoby dokonpowane do Zarządu podczas trwania kadencji: Zbislaw Hadrian, Julian Kofosowski, Wojciech Radowski, Józef Rabięga, Tadeusz Słowakiewicz, Marek Misteuicz, Piotr Kocyzyk, Zygmunt Pater.

W skład Prezydium Zarządu ZMRP wybrani zostali:

Andrzej Ryżyński – przewodniczący,
Kazimierz Flaga – wiceprzewodniczący,
Andrzej Jaworski – wiceprzewodniczący,
Elżbieta Wiśniewska – skarbnik,
Jacek Skarżewski – sekretarz

Do Komisji Rewizyjnej Związku wybrani zostali:

Lesław Brunarski – Warszawa,
Leon Święcichowski – Gdańsk,
Lucjan Malinowski – Gdańsk.

Powyższych wyborów dokonano w głosowaniu jawnym, zwykłą większością głosów.

Wybrany Komitet Założycielski został zobowiązany do złożenia wniosku o rejestrację Związku i jego Zarządu do odpowiedniego sądu rejestrowego. Zdecydowano, że podczas bieżącej kadencji Zarządu siedziba Związku mieścić się będzie pod adresem: Politechnika Poznańska, Poznań, ul. Strzelecka 11. Związek Mostowców Rzeczypospolitej Polskiej zarejestrowano 21 listopada 1991 r. w Sądzie Wojewódzkim w Poznaniu. Uzyskano również sądową akceptację statutu.

Utworzenie Związku Mostowców Rzeczypospolitej Polskiej definitywnie kończyło ponad dwudziestoletnią, bardzo aktywną i owocną działalność Sekcji Głównej Techniki Mostowej Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Komunikacji.

Rok 1992 był rokiem pracy organicznej. Do załatwienia było wiele zadań formalnych, nieodzownych do stworzenia struktury organizacyjnej Związku. Odczuć się dała formalna różnica między Sekcją Główną Techniki Mostowej, która działała w ramach struktur organizacyjnych SITK i dalej NOT-u, a samodzielnie działającym Związkiem Mostowców RP. Wszystkie, co robiły ukształtowane w NOT od lat „biura” i struktury, Zarząd ZMRP musiał wykonywać sam.

W deklaracji programowej ZMRP, opracowanej przez prof. M. Rybaka – ostatniego przewodniczącego Sekcji Głównej Techniki Mostowej, którą kolejne Zarządy Związków traktują bardzo dosłownie, zapisano: „Wolni od statutowych ograniczeń, przy minimum formalności, chcemy iud.”. Kolejne Zarządy Związku deklarację tę traktują jako swojego rodzaju testament Sekcji Głównej, jak najlepiej wspomnianej poprzedniczki naszego Związku. Niemniej okazało się, że spełnienie tego „minimum formalności” przy tworzeniu nowego Związku wymagało jednak i nadal pewnie jeszcze wymaga sporo zabiegów i prac administracyjnych.

Z całą odpowiedzialnością za słowo można stwierdzić, że Związek Mostowców RP prawdopodobnie nie osiągnąłby obecnych form, gdyby nie mrówcza i pełna oddania praca społeczna sekretarza Związku kol. Jacka Skarżewskiego, który wielkim wkładem pracy, ale też z dużym talentem i znajomością sprawy, tworzył zięby formalne działania Związku. Jest on autorem obu kolejnych statutów Związku, regulaminu Konkursów Mostowych ZMRP, regulaminu działania Zarządu, Oddziałów, Komisji. Ogromnie dużo pracy wkładał w codzienną działalność Związku, pisał liczne sprawozdania i protokoły, organizował zebrania Zarządu.

Rok 1992 był rokiem organizowania się Związku i jego struktur. W roku 1992 powstały następujące oddziały Związku: Górnosląski – przewodniczący kol. Zbigniew Hadrian, Wielkopolski – przewodniczący kol. Witold Wołowicki, Świętokrzyski – przewodniczący kol. Marceł Dziurła, Warszawski – przewodniczący kol. Stanisław Korutski, Dolnośląski – przewodniczący kol. Józef Rabciga, Małopolski – przewodniczący kol. Tadeusz Słowakiewicz, Gdański – przewodniczący kol. Kazimierz Wysiatycki, Zachodniopomorski – przewodniczący kol. Jerzy Łabuda.

W roku 1993 powstał Rzeszowsko-Lubelski Oddział ZMRP – przewodniczący kol. Piotr Kopczyk oraz Oddział Łódzki ZMRP – przewodniczący kol. Zygmunta Pater, a w roku 1995 Oddział Kujawsko-Pomorski – przewodniczący kol. Roman Świtka.

Rok 1993 można uznać jako pierwszy rok normalnej działalności ZMRP. Jednym z osiągnięć tego roku było wydanie „Biuletynu Informacyjnego ZMRP” jako wydawnictwa kwartalnego. W roku 1993 ukazały się 4 zeszyty. Ich celem jest informowanie o życiu Związku i jego bieżących zadaniach, ze

szczególnym zaadresowaniem do kolegów pracujących na oddległych placach budowy i poza większymi skupiskami środowiskowymi.

Innymi dokonaniem sytuacyjnymi ZMRP w środowiskach zawodowych są:

– przystąpienie ZMRP do Międzynarodowej Organizacji Mostów i Konstrukcji (IASSE),

– podpisanie porozumienia o współpracy ze Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Komunikacji, dokonane 24 czerwca 1993 w Ciechocinku,

– podpisanie porozumienia o współpracy z Polskim Związkiem Inżynierów i Techników Budownictwa, dokonane 9 grudnia 1993 w Łodzi.

Oba stowarzyszenia SITK i PZITB należą niewątpliwie do najważniejszych organizacji inżynierskich w naszym kraju i wicem członków ZMRP jest z tymi organizacjami od wielu lat faktycznie i emocjonalnie związanych.

Kolejne kadencje Zarządu ZMRP

Walne Zebranie Członków ZMRP zamykające I kadencję Zarządu odbyło się w Łodzi 19 kwietnia 1994 roku. W zebraniu wzięło udział 96 delegatów wybranych przez poszczególne Oddziały. Zebraniu udzielił absolutorium ustępującemu Zarządowi.

Zarząd Związku z okresie między walnymi zebraniem musi podejmować szereg ważnych i wiążących dla Związku postanowień. Powinien on stanowić możliwie szeroką reprezentację Oddziałów i członków. Ustępujący przewodniczący Związku zaproponował, by Zarząd Związku w nowej kadencji, podobnie jak i I liczył 30 członków, a zatem by do jego składu weszło, oprócz przewodniczących oddziałów regionalnych, jeszcze 20 osób wybranych przez Walne Zebranie. Propozycja ta została przyjęta.

Zgodnie z omówionymi ustaleniami na II kadencję delegaci wybrali 30-osobowy Zarząd Związku. Przewodniczącym ZMRP został wybrany ponownie kol. Andrzej Ryżyński, a następnie na jego wniosek do składu prezydium Zarządu wybrani zostali:

– z-ca przewodniczącego	– kol. Kazimierz Flaga,
– z-cu przewodniczącego	– kol. Andrzej Jaworski,
– skarbnik	– kol. Elżbieta Wiśniewska,
– sekretarz	– kol. Jacek Skarżewski.

Do Zarządu ZMRP weszło również 10 przewodniczących oddziałów regionalnych, kolejno: J. Rabciga – Oddział Dolnośląski, K. Wysiatycki – Oddział Gdański, Z. Hadrian – Oddział Górnosląski, Z. Pater – Oddział Łódzki, M. Dziurła – Oddział Świętokrzyski, P. Kopczyk – Oddział Rzeszowsko-Lubelski, J. Łabuda – Oddział Zachodniopomorski, T. Słowakiewicz – Oddział Małopolski, K. Cieciorzewicz – Oddział Warszawski, W. Wołowicki – Oddział Wielkopolski. Ponadto do Zarządu wybrano kolegów: J. Kmitę, J. Glomba, W. Pomykałę, M. Mistewicza, M. Rybaka, A. Jaromina, J. Kołosowskiego, E. Szatkowskiego, J. Ciesłę, L. Kamińskiego, E. Skrodzkiego, A. Borzdynskiego, W. Radomskiego, K. Langego, S. Kamińskiego.

Do Komisji Rewizyjnej Związku wybrano kolegów: E. Malinowskiego, A. Mudaję i L. Brunatńskiego, a do Sądu Koleżeńskiego kolegów: M. Rybaka, C. Sroczyńskiego i M. Jezierską.

Druga kadencja Zarządu Związku Mostowców RP zakończyła się 28 listopada 1996 roku. Tym samym skończyło się poznańskie usytuowanie Zarządu i Związku Mostowców.

Krajowy Zjazd Delegatów Związku 28 listopada 1996 roku w Poznaniu udzielił absolutorium Zarządowi Związku w II kadencji i powołał nowy Zarząd w składzie:

kol. Kazimierz Flaga – przewodniczący,
kol. Wojciech Radomski – wiceprzewodniczący ds. promocji Związku, wydawnictw, szkoleń i konferencji,

kol. Mirosław Tobiola – wiceprzewodniczący ds. uprawnień mostowych, rekomendacji technicznych i kontaktów z Ministerstwem Transportu i Gospodarki Morskiej,

kol. Janusz Niemiec – skarbnik Związku,

kol. Kazimierz Piwowarczyk – sekretarz Związku,

koledzy: A. Ryżyński, J. Skarżewski, M. Miste-wicz, A. Jaworki, J. Głomb, B. Kłosiński, L. Adamczyk, M. Rybak, J. Biliszczuk, A. Rajkowski, P. Kopczyk, T. Słowakiewicz, K. Lange, M. Czerniak, J. Kolosowski jako członkowie Zarządu wybrani przez delegatów,

koledzy: M. Dziurła, K. Furtak, K. Grzegorzewicz, Z. Hadrian, S. Kamiński, J. Onysyk, Z. Pater, W. Pomykała, R. Świtka, W. Wołowicki, K. Wysiatycki jako członkowie Zarządu pełniący funkcje przewodniczących Oddziałów ZMRP.

Krajowe zebranie Delegatów kończące III kadencję Zarządu ZMRP i rozpoczynające IV miało miejsce w Krakowie 26 marca 1999 roku. Zebranie udzieliło absolutorium ustępującemu Zarządowi i wybrało nowy. W skład prezydium nowego Zarządu zostali wybrani:

kol. Kazimierz Flaga – przewodniczący,

koledzy: Wojciech Radomski i Andrzej Jaworski – wiceprzewodniczący,

kol. Ewa Michalak – skarbnik,

kol. Kazimierz Piwowarczyk – sekretarz.

Ponadto do Zarządu zostali wybrani koledzy: M. Miste-wicz, A. Ryżyński, Z. Pater, K. Furtak, J. Głomb, J. Skarżewski, K. Grzegorzewicz, J. Kolosowski, W. Pomykała, A. Madaj, J. Kamiński, T. Słowakiewicz oraz przewodniczący Oddziałów: Z. Kubiak, Z. Hadrian, J. Chrościelewski, T. Wilczyński, Z. Fijałkowski, A. Podhorecki, P. Kopczyk, M. Dziurła, J. Rym-sza, W. Wołowicki, S. Kamiński.

Do Komisji Rewizyjnej Związku wybrano kolegów L. Brunarskiego (przewodniczący), J. Karlikowskiego i J. Sochackiego, a do Sądu Koleżeńskiego kolegów K. Wysiatyckiego, M. Rybaka i W. Wołowickiego.

Krakowskie umocowanie Zarządu ZMRP zakończyło się *cum laude* 29 marca 2001 r. Krajowe Zebranie Delegatów bardzo pozytywnie podsumowało działania Zarządu IV kadencji, udzieliło mu absolutorium oraz wybrało nowego przewodniczącego i Zarząd. Prezydium Zarządu ukonstytuowało się w składzie:

kol. Wojciech Radomski – przewodniczący,

koledzy: Kazimierz Furtak, Zbysław Hadrian i Andrzej Jaworski

kol. Piotr Rychlewski – sekretarz,

kol. Tadeusz Wilczyński – skarbnik,

koledzy: K. Flaga, A. Ryżyński, J. Skarżewski, Z. Pater, K. Grzegorzewicz, K. Piwowarczyk, M. Miste-wicz, J. Głomb, E. Michalak, A. Madaj, M. Łagoda, B. Kłosiński, J. Kolosowski, P. Kopczyk, K. Żółtowski, J. Ratus i II. Zobel jako członkowie Zarządu wybrani przez delegatów,

koledzy: J. Biliszczuk, J. Chrościelewski, Z. Fijałkowski, Z. Hadrian, A. Podhorecki, W. Pomykała, J. Rym-sza, M. Skawiń-

ski, J. Wasilkowski, T. Wilczyński i W. Wołowicki jako członkowie Zarządu pełniący funkcje przewodniczących Oddziałów ZMRP.

Sąd Koleżeński wybrano w składzie: koledzy A. Madaj, K. Wysiatycki, W. Wołowicki, S. Filipiuk, M. Rybak. Do Komisji Rewizyjnej Związku zostali wybrani koledzy: L. Brunarski, J. Karlikowski i E. Szatkowski.

Rozpoczęło się warszawskie umocowanie Zarządu Związku.

Dziesięć lat ZMRP

Związek Mostowców Rzeczypospolitej Polskiej powołany został do życia i działania 24 czerwca 1991 roku. Fakt ten ogłoszony został 25 czerwca 1991 r. w Poznaniu podczas po raz pierwszy zorganizowanego wtedy seminarium „Współczesne metody wzmacniania i przebudowy mostów”. Tego dnia wpłynęły pierwsze pisemne deklaracje o przystąpieniu do Związku. Po dziesięciu latach, tym razem podczas już XI seminarium „Współczesne metody wzmacniania i przebudowy mostów” 26 czerwca 2001 r. w Poznaniu, obchodzono jubileusz dziesięciolecia istnienia Związku.

Dokonywanie oceny działania ZMRP za okres dziesięciu lat jego działalności można sprowadzić do zestawienia suchych faktów, co do pewnego stopnia zostało już dokonane, lub też do omówienia skutków działania dużej grupy ludzi.

Związek powstał na bazie poprzedniczki, jaką była Sekcja Główna Techniki Mostowej. Przy uwzględnieniu jej dużej działalności integracyjnej, potencjalni członkowie Związku Mostowców znali się i byli już z sobą żywi. Nowa forma organizacyjna przyjmowana była z różnym stopniem akceptacji, ale generalnie pozytywnie. „Wyjście” mostowców ze Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Komunikacji nie było wynikiem jakiegokolwiek, najmniejszego nawet nieporozumienia, tylko „niezręcznej” – jak można to dzisiaj powiedzieć – zmiany statutu SITK. Czy wyszła ona środowisku mostowemu na zdrowie – chyba tak? Niemniej wzajemne ciągnięcie do siebie „środowiska SITK-owskiego” i mostowego pozostało i przybrało bardzo dobre formy. Pierwszym krokiem do reintegracji było podpisanie porozumienia o współpracy SITK i ZMRP dokonane w Ciechocinku 24 czerwca 1993, a więc dokładnie w drugą rocznicę powstania ZMRP. Człowiekiem, który pierwszy wyciągnął rękę do odnowienia przyjaźni był przez SITK kol. Andrzej Golaszewski. Chwała mu za to.

Związek Mostowców Rzeczypospolitej Polskiej jest organizacją inżynierów aktywnie i twórczo pracujących na rzecz polskiego mostownictwa. W działalności swej Związek stawia sobie następujące cele:

a) integrację środowiska zawodowego inżynierów budowy mostów, którzy z racji swoich zadań rozproszeni są po obszarze całego kraju,

b) utworzenie warunków do wymiany doświadczeń, dokształcania się i popularyzowania nowych osiągnięć techniki mostowej,

c) reprezentację zawodową wobec urzędów i instytucji,

d) portuc koleżeńską.

Licząc się efekty działalności Związku, to:

- wydawanie rekomendacji technicznych przedsiębiorstwom budującym lub projektującym mosty oraz producentom elementów wyposażenia,

- dokonywanie oceny kwalifikacji zawodowych kadry technicznej mostownictwa i od 2000 roku nadawanie członkom

Związku spełniającym określone wymagania „Certyfikatu kwalifikacyjnego ZMRP”;

- promowanie – w drodze konkursu na „Dzieło mostowe roku” – nowoczesnych realizacji mostowych w wyniku nadawania realizatorom wyróżnienia w postaci dyplomu i statuetki z brązu,

- nadawanie wyróżniającym się zawodowo członkom Związku medali „Za wybitne osiągnięcia w polskim mostownictwie”;

- nadawania członkostwa honorowego Związku osobom szczególnie zasłużonym dla ZMRP

Działalność Związku reguluje statut. Związek ma osobowość prawną i działa zgodnie z ustawą „Prawo o stowarzyszeniach” z 7 kwietnia 1987 r.

Podstawowa działalność Związku odbywa się w Oddziałach. Obecnie Związek ma 11 oddziałów. Są to Oddziały: Rzeszowsko-Lubelski, Małopolski, Górnośląski, Dolnośląski, Wielkopolski, Zachodnio-Pomorski, Gdański, Pomorsko-Kujawski, Warszawski, Łódzki, Świętokrzyski.

Oddziały zrzeszają mostowców mieszkających lub pracujących w obszarze działalności Oddziału. Organizują one:

- zebrania i dyskusje techniczne,

- wycieczki techniczne,

- ogólnokrajowe konferencje techniczne.

Oddziały z dobrym skutkiem organizują podstawową działalność związkową mostowców.

Realizację zadań statutowych należy rozpatrywać w dwóch etapach czasowych. Lata 1991–1992 to okres organizowania się i tworzenia prawnych podstaw funkcjonowania Związku: tworzenie pierwszego statutu, rejestracja sądowna Związku, tworzenie się Oddziałów. Z kolei lata od 1993 do lata umacniania się struktur Związku i jego społecznej pozycji.

Podstawowa działalność integracyjna środowiska zawodowego ma miejsce w Oddziałach. Aktywność Oddziałów jest różna, niemniej ich działalność integracyjna jest duża, ułatwiona tym, że ze względu na skupienie regionalnie ludzie pracujący w mostownictwie na ogół się znają. Większe lub nawet wielkie oddziaływanie integracyjne mają seminaria, sympozja i konferencje ogólnokrajowe. W większości są one organizowane wspólnie przez Oddziały Związku i instytuty uczelniarne. Ogólnokrajowych spotkań naukowych lub technicznych zorganizowanych przez lub przy udziale Związku Mostowców było łącznie 42.

Na wyróżnienie zasługują szczególnie spotkania o charakterze cyklicznym, wchodzące w kalendarz stałych imprez naukowych lub technicznych ZMRP. Na pierwsze miejsce wysuwają się tutaj poznańskie seminaria „Współczesne metodyznaczania i przebudowy mostów” organizowane co roku w czerwcu od dziesięciu lat. Inicjatorem tych seminariów jest kol. Witold Wołowicki, a w ich organizowaniu dzielnie i ofiarnie sekunduje mu kol. Arkadiusz Madaj. Seminaria te mają swoją stałą i co roku coraz bardziej zwiększającą się „klientelę” i są w środowisku mostowym bardzo cenione. Drukowane materiały wystąpień w seminariach stanowią duży i wartościowy element biblioteki polskiego mostowca. Seminaria te zbiegły się z historycznymi wydarzeniami w życiu i organizacji ZMRP.

Dużą, tym razem humanizującą, rolę w życiu Związku odgrywają konferencje „Estetyka mostów”, organizowane co dwa lata z inicjatywą kol. Wojciecha Radomskiego. Konferencje te mają również swoją stałą „klientelę”, a na wyróżnienie zasługuje forma wydawnictw konferencyjnych.

Do cyklicznych imprez mostowych należą również organizowane naprzemiennie Lubelsko-Rzeszowskie i Rzeszowsko-Lubelskie „Dni mostowe”.

Spśród liczących się konferencji mostowych wymienić należy międzynarodowe konferencje naukowe „Bezpieczeństwo konstrukcji mostowych” zorganizowane przez ośrodek wrocławski, międzynarodowe konferencje naukowe „Irtwałość i przydatność użytkowa konstrukcji mostowych” zorganizowane przez ośrodek poznański, konferencje „Północ 97” i „Konstrukcje i wyposażenie mostów” zorganizowane przez ośrodek górnośląski, konferencję „Konstrukcje zespolone” zorganizowaną przez ośrodek krukowski i zorganizowaną przez ośrodek gdański konferencję „Mosty betonowe w drodze do XXI wieku”. W konferencjach brało udział od stu kilkudziesięciu do około trzystu uczestników.

Istotnym elementem integracyjnym mostowców są coroczne spotkania mostowców – uczestników Konferencji Krynickiej. Spotkania te odbywają się od trzydziestu kilku lat. Od czasu utworzenia Związku Mostowców spotkania te odbywają się z udziałem zaproszonych gości i mają duże znaczenie propagujące Związek w środowisku inżynierów budownictwa.

Od kilku lat problemy ZMRP są prezentowane również na corocznych Krajowych Naradach Mostowych organizowanych przez Generalną Dyрекcyję Dróg Publicznych. Stwierdzenie, że dzięki staraniom ZMRP wszyscy polscy mostowcy nawzajem się znają nie jest dalekie od prawdy.

Związek Mostowców ma około 700 członków i nigdy nie będzie miał ich dużo więcej. Tyle mniej więcej osób liczy krajowe środowisko inżynierów budowy mostów.

Współdziałając z Generalną Dyрекcyją Dróg Publicznych, Związek Mostowców RP podjął aktywną działalność na rzecz właściwej kodyfikacji uprawnień budowlanych w zakresie mostów drogowych i kolejowych, a także współdziałając z SITK odnośnie do uprawnień budowlanych w zakresie dróg i nawierzchni lotniskowych. Sprawa jak dotąd nie została rozstrzygnięta.

Od kilku lat są prowadzone pertraktacje z głównym inspektorem nadzoru budowlanego, których uczestnikami są Ministerstwo Transportu, Generalna Dyрекcyja Dróg Publicznych, Związek Mostowców i SITK. Do dyskusji włączył się również Komitet Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN. Koncepcje obu pertraktujących stron są różne. Różnica polega na tym, że główny inspektor nadzoru budowlanego ocenia, że uprawnienia do projektowania mostów drogowych, kolejowych, a także dróg i nawierzchni lotniskowych mieszczą się w ramach specjalności konstrukcje budowlane. Resort transportu, Generalna Dyрекcyja Dróg Publicznych i Związek Mostowców a także współdziałające SITK uważają, że powinny być powołane oddzielne specjalności: „mosty drogowe i kolejowe” oraz „drogi i nawierzchnie lotniskowe”.

Sprawę uprawnień budowlanych ma w przyszłości przejąć „Izba Inżynierów Budownictwa”. Do Komitetu Organizacyjnego Izby minister rozwoju regionalnego i budownictwa powołał czterech przedstawicieli stowarzyszeń inżynierskich, w tym dwóch przedstawicieli ZMRP: kolegów Andrzeja Jaworskiego i Jacka Skarzewskiego.

Związek Mostowców Rzeczypospolitej Polskiej jest organizacją inżynierów pracujących w trudnej, ale raczej wąskiej specjalności. Związek skupia praktycznie całą krajową populację inżynierów pracujących na rzecz mostownictwa.

Związek nie jest członkiem ISNT-NOT. Sprawa przystąpienia do Federacji NOT była dyskutowana na jednym z posiedzeń Zarządu Związku. W wyniku dyskusji ustalono, że do sprawy należy wrócić we właściwym czasie.

W roku 2000 ZMRP przystąpił do Europejskiej Rady Inżynierów Budownictwa – ECCE (European Council of Civil Engineers).

Związek Mostowców RP dobrze współdziała z pokrewnymi organizacjami inżynierskimi: Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Komunikacji i Polskim Związkiem Inżynierów i Techników Budownictwa. Z obydwoma tymi organizacjami ZMRP podpisał porozumienia o współpracy. Współpraca jest to duże słowo i bardzo pojemne. Najbardziej ceni tutaj o wzajemny przyjazny stosunek i wzajemną życzliwość. Wobec STTK mostowcy mają dużą wdzięczność za umożliwienie im działania przez 20 lat w Sekcji Głównej Techniki Mostowej. O tym co było dobre należy zawsze pamiętać.

Organ STTK „Drogownictwo” i organ PZITB „Inżynieria i Budownictwo” chętnie udostępniają swoje łamy dla Związku Mostowców i jego członków. Redakcja „Inżynieria i Budownictwo” członkom Związku Mostowców udziela 50% rabatu przy prenumeracie czasopisma.

Związek Mostowców RP jest członkiem Międzynarodowej Organizacji Mostów i Konstrukcji (IABSE) z siedzibą w Zurychu. Umocowanie Związku w tej organizacji jest dobre, a przedstawiciel Związku przy najbliższej zmianie kadencji władz Organizacji kandydować będzie do funkcji jej wiceprzewodniczącego. Podobne dobre jest umocowanie ZMRP w najbardziej prominentnej korporacji inżynierskiej w kraju – w Komitecie Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN. Można więc powiedzieć, że przez dziesięć lat swojego istnienia Związek dobrze wrósł w środowisko organizacji inżynierskich, a także w świadomość właściwych urzędów i instytucji.

Od ośmiu lat, to jest od stycznia 1993 roku, Związek Mostowców RP wydaje swój Biuletyn Informacyjny. Biuletyn jest kwartalnikiem i zawiera w sobie zasadnicze informacje o działalności Związku, podjęte uchwały, sprawozdania, statut i informacje o osiągnięciach techniki i o ludziach związanych z polskim mostownictwem. Celem Biuletynu jest informowanie rozproszonych po kraju członków Związku o jego aktualnej działalności i problemach. Od 1997 roku Biuletyn jest drukowany jako „wkładka” w „Inżynierii i Budownictwie”, co daje mu szerszą dystrybucję, a z problemami i osiągnięciami Związku ma okazję zapoznać się szeroko rozumiane krajowe środowisko inżynierów budownictwa.

Od trzech lat ZMRP wydaje tzw. „Zeszyty Mostowe”. Jest to inicjatywa kol. Kazimierza Flaga. Dotąd ukazało się pięć „Zeszytów”. Są to luksusowo wydawane, około 50-stronicowe „Zeszyty”, prezentujące najważniejsze osiągnięcia mostownictwa w poszczególnych krajach. Stanowią one nadzwyczaj cenne elementy biblioteki polskich mostowców. Są one efektem „wypraw mostowych” organizowanych co roku przez Miłopolski Oddział ZMRP.

Liczącym się prestiżowym elementem działalności Związku był konkurs na projekt mostu przez Wisłę w Płocku. Na prośbę władz miasta Płocka i województwa płockiego oraz Stowarzyszenia „Ratunek dla Płocka”, działając w porozumieniu z Generalną Dyrekcją Dróg Publicznych, Związek ogłosił konkurs na projekt nowej drogowej przeprawy mostowej przez rzekę Wisłę w Płocku. Odpowiednie komunikaty zostały w maju 1996 roku opublikowane w „Drogownictwie”, „Inżynierii i Budownictwie” i „Biuletynie Informacyjnym ZMRP”.

Konkurs był dwuetapowy. W etapie pierwszym był otwarty nieograniczony. W konkursie mogły wziąć udział zespoły projektowe, firmowane przez jednostki gospodarcze, prowadzące działalność w zakresie budownictwa komunikacyjnego i mostowego, a także zespoły osób fizycznych, mające dostateczne kwalifikacje do projektowania obiektów mostowych. Do konkursu przystąpiło czternaście zespołów.

Celem I części konkursu było uzyskanie projektu koncepcyjnego mostu drogowego przez Wisłę o wysokich walorach technicznych, architektonicznych i technologicznych oraz zapewniającego optymalne warunki wykonawstwa. Autorzy nagrodzonych i wyróżnionych projektów konkursowych z części I zostali zaproszeni do udziału w II części konkursu, której zadaniem było opracowanie techniczne, odpowiadające co do zakresu podstawowemu projektowi budowlanemu. Zwycięski projekt został skierowany do dalszego postępowania projektowego, z przeznaczeniem do realizacji.

Konkurs wygrał projekt zespołu jugosłowiańskiego (autorzy: Nicola Hajdin i Bratislav Stipanich) orzeczeniem sądu konkursowego w dniu 11 grudnia 1997 r. Nagrodę II uzyskał zespół z „Transprojektu – Warszawa”, a III zespół z „Mostów – Wrocław”. Wyróżnienie otrzymał zespół poznański działający pod przewodnictwem kol. Witolda Wołowickiego.

Zwycięski projekt przewidziano do realizacji. Pertraktacje władz Płocka prowadzone z Ministerstwem Transportu, dotyczące wszczęcia procesu inwestycyjnego, ze zmiennym szczęściem nadal trwają.

Ogłoszony konkurs na projekt mostu w Płocku był prestiżowo bardzo ważnym dokonaniem w działalności ZMRP.

Reminiscencje

Związek Mostowców Rzeczypospolitej Polskiej jest stowarzyszeniem ludzi o wysokim statusie społecznym i wysokich kwalifikacjach zawodowych. Związek tworzą ludzie, którzy ciężko i owocnie pracują, a efekt ich pracy ma szczególne znaczenie dla funkcjonowania gospodarki i komunikowania się społeczeństwa.

Związek, mając około 700 członków, skupia praktycznie całą społeczność inżynierów pracujących w mostownictwie. Należy do nielicznych w kraju stowarzyszeń technicznych, do których inżynierowie nie tylko chętnie należą, ale również podejmują na rzecz Związku konkretne działania.

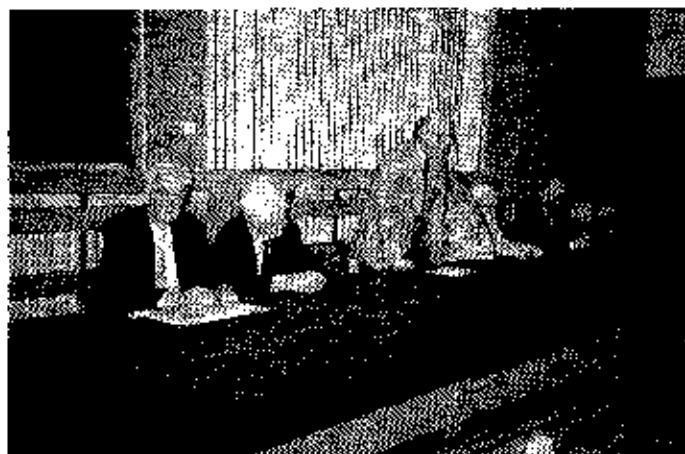
Związek tworzyli i tworzą ludzie, a jego aktualny stan i pozycja są sukcesem tych, którzy do jego tworzenia i działania się przyczynili. Trudno byłoby wymienić wszystkich tych, którzy w minionym dziesięcioleciu działali na rzecz Związku. Można mówić o tych, którzy podejmowali różne funkcje i o tych, którzy podejmowali krótsze lub może jednorazowe działania. Można ocenić, że tych, którzy swoją ręką swoją cegliczkę do budowy i funkcjonowania Związku przyłożyli jest bardzo wielu. Ci którym się to udało nie ufają czekają na swój wielki dzień.

Dziesięć lat dobrego i owocnego funkcjonowania Związku Mostowców pozwoliło mu się mocno wpisać w krajowe inżynierskie życie społeczne. Główny cel: integracja środowiska mostowców stała się faktem i to uważamy jako nasz główny sukces.

Następne spotkanie jubileuszowe odbędzie się za dziesięć lat w Poznaniu, podczas XXI seminarium „Współczesne metody wzmacniania i przebudowy mostów”.

Andrzej Ryżyński

XI Seminarium ZMRP „Współczesne metody wzmacniania i przebudowy mostów”

Otwarcie obiadu seminarium – prezydium I sesji

Dyplom z okazji 10-lecia ZMRP otrzymuje pierwszy jego przewodniczący prof. Andrzej Ryżyński (fot. W. Pomykała)

Seminarium odbyło się 26 i 27 czerwca 2001 roku w Kiekrzu koło Poznania. Organizatorami seminarium byli: Instytut Inżynierii Lądowej Politechniki Poznańskiej oraz Oddział Wielkopolski ZMRP. Seminarium było połączone z obchodami dziesiątej rocznicy powstania Związku Mostowców Rzeczypospolitej Polskiej. Przewodniczącym komitetu organizacyjnego był prof. dr hab. inż. Witold Wołowicki, a sekretarzem dr inż. Arkadiusz Madaj.

Seminarium tradycyjnie było poświęcone wymianie myśli dotyczących problematyki oceny nośności, wzmacniania i przebudowy budowli inżynierskich oraz prezentacji firm zajmujących się produkcją oraz dystrybucją materiałów i sprzętu do budowy i utrzymania mostów. W seminarium wzięło udział ponad 230 uczestników z całego kraju, reprezentujących wszystkie środowiska zawodowe: pracownicy naukowci, projektanci, przedstawiciele firm wykonawczych, administracji państwowej i samorządowej zajmujących się budową i utrzymaniem mostów, a także przedstawiciele producentów i dystrybutorów materiałów i sprzętu do budowy i utrzymania mostów.

W czasie trwania seminarium odbyło się sześć sesji, z których cztery były poświęcone prezentacji referatów związanych z tematem seminarium, jedna sesja promocyjna firm oraz specjalna sesja z okazji jubileuszu X-lecia ZMRP, na której pierwszy przewodniczący ZMRP, prof. dr hab. inż. Andrzej Ryżyński przedstawił historię i dotychczasowy dorobek Związku.

Wygłoszono łącznie 36 referatów (w tym dwa promocyjne). Teksty wszystkich referatów zostały zamieszczone w książce konferencyjnej. Tradycyjnie już, zgodnie z przyjętą formułą seminarium, referaty prezentowały przede wszystkim „zagadnienia inżynierskie” związane z tematem seminarium, jakkolwiek nie brakowało referatów o charakterze naukowo-technicznym. W czasie trwania sesji odbywała się dyskusja nad treścią referatów, która pozwoliła na wymianę poglądów dotyczących zagadnień poruszanych w referatach, a mających związek z aktu-

Wcześniej prof. Mieczysławowi Rybakowi dyplomu z okazji 10-lecia ZMRP (fot. W. Pomykała)

alnymi problemami dotyczącymi utrzymania i przebudowy mostów. Wielokrotnie w dyskusji był podkreślany wpływ prawidłowo wykonywanych prac modernizacyjnych na trwałość obiektów inżynierskich.

W pierwszym dniu seminarium odbyła się również uroczyste spotkanie koleżeńskie, które było okazją do nieoficjalnego podsumowania dziesięciolecia działania ZMRP.

Przez cały czas seminarium na stoiskach zlokalizowanych obok sali obiadu prezentowało się 11 firm związanych z mostownictwem. Przedstawiona oferta spotkała się z dużym zainteresowaniem uczestników seminarium.

Na sesji kończącej XI seminarium, uczestnicy wyrazili wolę, aby kolejne XII seminarium odbyło się za rok w Poznaniu.

Dr inż. Arkadiusz Madaj

107 lat kładki łukowej M. Thulliego we Lwowie

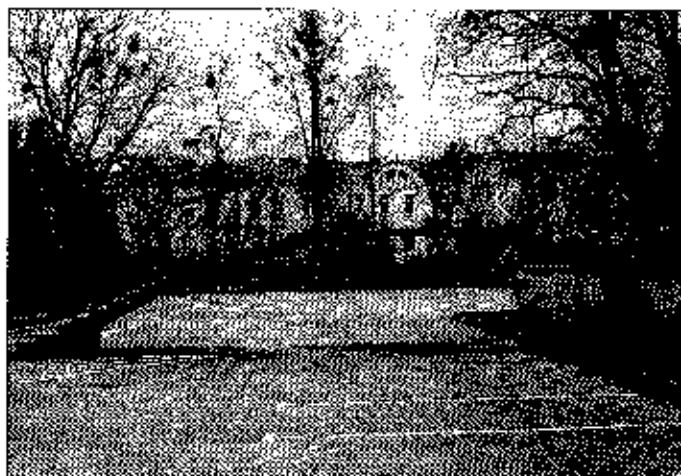
20-22 kwietnia 2001 r. przebywała we Lwowie grupa członków ZMRP z Oddziału Rzeszowsko-Lubelskiego oraz nauczycieli akademickich i studentów z Politechniki Lubelskiej. Zapoznano się z historyczną kładką żelbetową prof. M. Thulliego i innymi obiektami inżynierskimi.

Profesor Maksymilian Thullie od 1980 r. był wykładowcą Szkoły Politechnicznej we Lwowie. Był autorem m.in. monografii dotyczących mostownicstwa i wielu innych prac, dwukrotnie rektorem wymienionej uczelni. Działalność naukową i dydaktyczną łączył z praktyką inżynierską.

Znajdująca się przy gmachu głównym Politechniki Lwowskiej kładka, wybudowana w roku 1894 z okazji Wystawy Krajowej we Lwowie, jest jedną z pierwszych konstrukcji żelbetowych na ówczesnych ziemiach polskich. Podstawowe wymiary kładki wynoszą: rozpiętość teoretyczna 11,05 m, szerokość 2,50 m, grubość płyty w kluczu 10 cm, trzy podpory 13,5 cm, strzałka łuku 2,50 m. W jednej z podpór została wbudowana tablica z datą powstania kładki.

Po ponad 100 latach kładka jest w dobrym stanie i wymaga tylko niewielkich prac konserwatorskich. Proporcje i wymiary kładki w sąsiedztwie masywnych brył gmachów Politechniki Lwowskiej lub na tle scesyjnych kamieni Lwowa wywołuje wrażenie delikatności i piękna konstrukcji.

Dr inż. Sławomir Karas

Kładka dla pieszych we Lwowie

Publikacja o kładce i relacja z wizyty we Lwowie jest zamieszczona w „Inżynierii i Budownictwie” nr 7/2001. Referat Dr Karasia, ilustrowany zdjęciami, był przedstawiony na Seminarium w Kiecznie. W odpowiedzi na inicjatywę przewodniczącego ZMRP, aby polskie firmy podjęły się remontu kładki, gotowość wykonania naprawy zaopiniowała firma SIKA Polska SA.

Certyfikaty kwalifikacyjne ZMRP

Zgodnie z regulaminem przyznawania Certyfikatów ZMRP prezentujemy kolejną listę osób, które otrzymały certyfikaty decyzją z 1 czerwca 2001 r., wraz z zakresem i numerem certyfikatu.

Lp.	Imię i nazwisko	Oddział	Zakres	Numer
85	dr inż. Jerzy Śliwka	GS	proj.	85/01
86	inż. Robert Nowalski	GS	wyk.	86/01
87	inż. Marek Hoffmann	GS	wyk.	87/01
88	mgr inż. Jerzy Machowski	GS	proj./wyk.	88/01

89	mgr inż. Zbigniew Szubski	WA	wyk.	89/01
90	inż. Zdzisław Podgórski	WA	wyk.	90/01
91	mgr inż. Piotr Piotrkowicz	WA	proj.	91/01
92	mgr inż. Piotr Husak	GS	wyk.	92/01
93	inż. Józef Kołosowski	GS	wyk.	93/01
94	mgr inż. Andrzej Wysokiński	ZP	wyk.	94/01
95	dr inż. Bolesław Kłosowski	WA	proj.	95/01
96	mgr inż. Marek Cichowski	ZP	wyk. ogranicz.	96/01
97	mgr inż. Janusz Gąsior	ZP	wyk.	97/01

Biuletyn Informatyczny Związku Inżynierów i Techników Polskich

03-201 Warszawa, ul. Jagiellońska 88, tel. (0-22) 676-19-25, fax (0-22) 811-17-82

e-mail: biuletyn@ibp.com.pl

Redaktor: dr inż. Bolesław Kłosowski

Współpracownik: mgr inż. Kazimierz Prowdarski

Wydawca: Fundacja PZITB Inżynieria i Technika, ul. Świątek 1, 03-201 Warszawa, ul. Świątek 1, 03-201 Warszawa